

Och nu se på detta barn i krubban

”När djup tystnad behärskade allt och natten hade nått halvvägs i sitt snabba lopp svingade sig ditt allsmåktiga ord från kungatronen i himlen” (Vish. 18:14,15)

2008-12-29

Inte svaret på våra frågor, nej, ”Ordet blev människa och bodde bland oss” (Joh. 1:14). Jesaja låter det få röst: ”Jag hade svar åt dem som inte frågade mig, lät mig finnas av dem som inte sökte mig”. (Jes.65:1) Först

när du kan tiga, blir du medveten om, att din Gud finns.

Och nu se på detta barn i krubban!
Även om du inte vill tolka något leende i hans anletsdrag såsom modern, som lyfter upp den nyfödde och som alla förtjusta fastrar och mostrar. Även om du inte ser hans små händer upplyfta som till välsignelse såsom affärsbegåvade tillverkare av devotionalier. Begriper du inte konturen, gestalten? Gör inte barnet där på halmen i krubban dig tokig som senare Smärtornas Man, fastnaglad vid korset som ”tillintetgör sig själv ännu mer i den heliga hostian; mer än i stallet, mer än i Nasaret eller på korset”. (S:t Josemaría Escrivá, Vägen nr. 533)
Detta hjälplösa barn är din Gud, Immanuel, ”Gud med oss”!

Se på detta hjälplösa barn, som anförtror sig åt dig, som tigger om din kärlek, eftersom det älskar dig. I

kraft av sin död och sin uppståndelse
”förde han mig ut i frihet, han
räddade mig, ty han älskar mig”. (PS.
18:20); Alla vill han ge den frid, som
inte världen kan ge (jfr. Joh. 14:27)
”Frid på jorden, bland människor till
vilka han har behag”. (jfr Luk.2:24)
”Jubla, himmel, och gläd dig jord,
brist ut i jubel, alla berg” (Jes. 49:13)
”Allt han har gjort är bra: de döva får
han att höra och de stumma att tala.”
(Mark. 7:37)

Och du och jag – tillåt mig, att jag
uttrycker mig så familjärt här
framför krubban – vi kan inte förbli
stilla, eftersom ” det just idag bland
oss tilldrar sig en ny Kristi gärning
och en hemlighetsfull händelse”
(Gregor von Nazianz)

”Betrakta det vackraste och största
på jorden, ... allt det som glädjer
förståndet och de övriga själsliga
krafterna, ... och det som är
välgörande för både kroppen och

sinnena ... Tänk på världen och på
alla andra världar som lyser på
natthimlen: hela universum. Allt
detta, och därtill hjärtats alla
önskningar uppfyllda ... är ingenting
värt, ingenting och mindre än
ingenting, i jämförelse med denne
min Gud - din Gud! Han är en
oändlig skatt, den dyrbaraste pärlan,
han blev förödmjukad, en slav,
tillintetgjord, lik en tjänare i det stall
där han ville födas...” (S:t Josemaría,
Vägen nr. 432)

När vi, du och jag, står inför den
innerligt strålande hemligheten, när
Ordet blir kött, och ser det lilla
barnet i krubban, och när vi i den
heliga mässan, ja inte bara i vår
fantasi, utan på ett verkligt sätt
möter Gud i kött och blod och på nytt
upplever hans frälsningsverk, är vi
då inte överväldigade av Guds
kärlek? Smälter då inte vår stolthet?
Löser sig inte då vår tunga? Brinner
då inte vårt hjärta och luttras i

ångerns glöd, i kärleken, i bön om förlåtelse? Kommer vi då inte som herdarna till krubban med våra enkla gåvor: våra föresatser, vår svaga men goda vilja att börja om på nytt? ”De skyndade i väg och fann Maria och Josef och det nyfödda barnet som låg i krubban”. (Luk. 2: 16)

Vilka ”andliga offer” (jfr 1 Pet. 2:5) ger vi barnet som gåvor? Vilken glad botgöring och inre omvändelse? Har du funderat på det? Har du redan tänkt ut några, som Han skulle bli särskilt glad åt? Jag har också funderat på det. Kom, låt oss också visa dem för hans mor; hon gör gärna sin son uppmärksam på dem. Och sen vill vi be till barnet: ”Släpp aldrig greppet om mig, lämna mig inte, behandla mig alltid som ett barn. Må jag vara stark, modig, helgjuten. Men hjälp mig som den oerfarna människa jag är, led mig med din hand, Herre, och se till att

även din moder är vid min sida och skyddar mig.” (S:t Josemaría, När Kristus går förbi: Kristi triumf genom ödmjukhet, 26)

av Msgr. Dr. Klaus M. Becker,
Köln

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://dev.opusdei.org/sv-se/
article/och-nu-se-pa-detta-barn-i-
krubban/](https://dev.opusdei.org/sv-se/article/och-nu-se-pa-detta-barn-i-krubban/) (2025-08-08)